

ÉLELETÜNK

XXXIX. évf. 5. szám (39. Jg. Nr. 5)

Az európai magyar katolikusok lapja

2007. május

A SZERETET SZENTSÉGE

**XVI. Benedek pápa
szinódus utáni buzdítása**

„A szeretet szentségében, a Legszen-
tebb Oltáriszentségben Jézus Krisztus
saját magát ajándékozza nekünk, kinyi-
latkoztatva Isten minden ember iránti
végtelen szeretetét” - ezekkel a szavakkal
kezdődik XVI. Benedek pápaságának
első apostoli buzdítása. A Szentatya hang-
súlyozza, hogy az egyház az Eucharisz-
tiában találja meg életadó központját,
szüntelenül elkötelezve magát arra,
hogy mindenkinek hirdesse, akár „alk-
almas, akár nem”, hogy Isten szeretet.

A dokumentum ismételtelen leszögezi a
II. vatikáni zsinat által elkezdett liturgikus
megújulást, az olykor előforduló vissza-
lételek ellenére. A zsinati változásokat az
ún. „folytonosság hermeneutikája” szerint
kell olvasni, vagyis a nagy egyházi ha-
gyományok folytonosságának megfelelően,
tehát anélkül, hogy bevezetnék a
múlttal való mesterséges szakításokat.

Az Eucharisztia olyan valóság, amely
meghalad minden emberi értelmet. Eb-
ben a szentségben Jézus nem „valamit”,
hanem saját magát adja nekünk, felki-
nálja testét, és vérént ontja. Teljesen in-
gyenes ajándékról van szó, amelynek
köszönhetően részeseivé válunk az Is-
tennel való bensőséges kapcsolatnak. A
Pápa erőteljesen hangsúlyozza a keresz-
tény istentisztelet gyökeres újdonságát,
az ősi zsidó áldozati vacsorához képest.
„Nekünk, keresztényeknek nem szükséges,
hogy megismételjük azt a vacsorát; az,
aki előzetesen hirdette a jövő valóságokat,
most helyet adott magának az igaz-
ságnak. Az ősi rítus beteljesedett és azt
végre teljesen túlhaladta a megtestesült Is-
tenfiú szeretetének ajándéka” - olvas-
hatjuk a szinódus utáni buzdításban. Az
Oltáriszentségben Jézus magához vonz
bennünket, részesevé tesz ajándékozása
dinamizmusának. Gyökeres változásról
van szó, amely egyfajta atommaghasadás.
Amikor belép az ember legbensőbb lé-
nyébe, elindítja a valóság átalakításának
folyamatát, amelynek végső állomása az
egész világ átalakulása lesz, amíg be
nem következik az az állapot, hogy Isten
lel minden mindenkiben.

A dokumentum rávilágít, hogy maga
Krisztus, a keresztáldozattal hozta létre
az egyházat, mint jegyesét és testét. Az
eucharisztikus misztérium tehát még
csak növeli a Krisztus és az egyház szét-
választhatatlanságának tudatát. Ennek
az igazságnak az alapján újra lehet in-
dítani az ökumenikus párbeszédet is,
annak tudatában, hogy a nem katolikus
keresztények nem részeshatárúknak
szentáldozásban, csakis „meghatározott
és rendkívüli helyzetekben”. XVI.
Benedek pápa arra szólítja fel a plé-
bániákat, hogy lelkipásztori szempont-
ból helyezzenek különös súlyt az első
áldozásra: fontos pillanatról van szó
(Folytatás a 6. oldalon)

Isten éltesse!
A Szentatya 80. születésnapjára

Az isteni irgalmasság ünnepén XVI.
Benedek pápa a vatikáni bazilika előtti
térén szentmisét mutatott be 80. szüle-
tésnapja alkalmából. A pápával hatvan
bíboros, a Római Kúria díkaszteriumai-
nak vezetői, és a Római Főegyházmege
segédpüspökeinek és papságának képviselői
koncelebráltak. A szentmise jelen
volt a Konstantinápolyi Ökumenikus
Patriarkátus delegációja is. A szentmise
során Angelo Sodano, a Bíborosi Kollégium
dékánja köszöntötte az ünnepeltet.
Az evangélium után a Szentatya meg-
emlékezett arról, hogy elődje II. János
Pál pápa rendelkezett úgy, hogy ez a va-
sárnapi az Isteni Irgalmasság ünnepe le-
gyen és hozzátette, hogy ezekre a na-
pokra, amelyeket az isteni fényesség jár
át, egy számára fontos dátum esik, hiszen
80 év távlatából tekinthet vissza életére.

Megjegyezte: a liturgia nem arra
szolgál, hogy saját magáról beszéljen,
„ennek ellenére az ember saját élete is
eszköz lehet Isten irgalmának hirdetésé-
(Folytatás az 5. oldalon)

AZ UNIÓ FŐPÁSZTORAINAK „RÓMAI ÜZENETE” EURÓPA POLITIKAI FELELŐSEIHEZ

A Római Szerződés aláírásának
50. évfordulója alkalmából az Unió Püs-
pöki Konferenciái, a szerzetesi közössé-
gek, katolikus szervezetek és mozgalmak,
valamint más keresztény egyházak kül-
döttei az olasz fővárosban találkoztak
március 23. és 25. között. Az Európai
Unió Püspöki Konferenciái Bizottsága
által kezdeményezett kongresszuson a
következő témát vitatták meg: „Értékek
és távlatok a holnap Európája számára -
a Római Szerződés 50 éve”. A küldöt-
tek üzenetben fordultak az Európai Unió
tagállamainak állam- és kormányfőihez,

Cserhádi Ferenc

NAGYSZERŰ CSODAJELEKET MŰVEL

Sokszor az a benyomásunk, mintha
Isten magunkra hagyott volna minket,
nem törődne velünk. Legutóbb Helmut
Schmidt nyugalmazott német kancellár
is hosszasan beszélt erről díszdoktorrá
avatása alkalmával a Marburgi egyete-
men: súlyos döntések idején nem kapott
segítséget felülről - panaszkolta. Ugyan-
akkor a keresztények hívó lélekkel tanú-
sítják a Szentlélek hathatós működését

hogy kézzel, láttal, kézzel, lélekkel által
képesek csupán a lélek erejével gyógyí-
tani. Olykor még a médiák is foglalkoznak
velük: a hasonló gyógyítók praktikáival,
egyesek állítólagos rendkívüli adottsá-
gaival, képességeivel. Ilyenkor hallunk
emberi visszaélésekről, hiszékenysé-
gekről, szektás hiedelmekről és gyakor-
latokról, „agyongyógyított” fiatalokról,
és állítólagos eredményekről.

Pünkösöd, Restout, Jean II, 1732, Louvre, Párizs

az egyházban, még ha ma ez nem is tör-
ténik olyan látványos módon, mint egy-
kor az ősegyházban, amint ezt az Újszö-
vevényi Szentírás tanúsítja. Napjainkban
is vannak emberek, akik azt állítják,

A Szentírásban ugyancsak olvasunk
meglepő, rendkívüli adományokról. A
rendkívüli gyógyítás adománya mellett
„van, aki csodatevő hatalmat kap, van,
akinek a prófétálásnak vagy a szellemek
elbírálásának képessége jut osztályrészül.
Más különféle nyelveket vagy pedig a
nyelvek értelmezését nyeri el ajándé-
kul” (1 Kor 12, 10). Mit szóljunk mind-
ezekhez? Lehet-e még hinni az ilyen
adottságokban? Vagy az egyház megfo-
galmazása szerint: Hogyan állunk a
Szentlélek kegyelmi adományaival?
Isten valóban osztogat ilyen képessége-
ket, tehetségeket: lelki adományokat, aján-
dékot? Valóban megtapasztalhatók
ezek az egyházban?

Pál apostol a Lélek rendkívüli műkö-
déséről beszél a korintusi egyházban.
Korintusiakhoz írt leveléből megtudjuk,
az ősegyház tagjai, akik köztudottan fel-
nőtt fejjel vállalták a krisztusi hitet, lel-
kesen fogadták az evangéliumi örömhírt
és ennek szellemében gyökeresen meg-
változtatták életüket. Hűségesen igye-
keztek Krisztus Urunk nyomdokain járni.
Közvetlen, családi légkörben szervez-
(Folytatás a 7. oldalon)

Szép piros a pünkösöd reggel,
Mintha tüzzel, Szentlélekkel
Menny-föld tele volna;
E napot fent s lent megültek,
E nap oly ragyogva nyílik,
Mint hajnali rózsza.

Arany János (1817-1882),
Az ünnepnóták balladájából

(Folytatás a 8. oldalon)

